

Gráreynir Tré ársins 2020

Tré ársins 2020 var útnefnt við hátíðlega athöfn laugardaginn 29. ágúst og er það gráreynir (*Sorbus hybrida*) í Skógum í Þorskafirði. Er þetta fyrsti gráreynirinn sem hlýtur útnefningu. Jónatan Garðarsson, formaður Skógræktarfélags Íslands, hóf dagskrána með ávarpi þar sem hann sagði stuttlega frá trénu. Tréð hefði vaxið upp við erfið vaxtarskilyrði, sem hafa sett sinn svip á það, en tréð hefði samt þrífist – það hefði bognað, en ekki brotnað. Halldór Þorgeirsson, fulltrúi Bahá'í samfélagsins á Íslandi, tók einnig til máls og sagði frá upphafi skógræktar í Skógum. Það var rithöfundurinn, skáldið og skógræktarmaðurinn Jochum M. Eggertsson sem plantaði gráreyninum upp úr 1950, en hann ánaðnaði Bahá'í samfélaginu Skógajörðina og hafa bahá'íar haldið ræktun þar áfram í áratugi.

(frh. bls. 3)

Jólaskógar til framtíðar

Heimsókn í jólaskóg hefur lengi verið ómissandi hluti jólaundirbúningsins hjá fjölmörgum íslenskum fjölskyldum sem flykkjast þangað í jólatrjáaleit á aðventunni. Það er kærkomin tilbreyting í amstri dagsins að gera sér ferð út í skóg og njóta þar heilnæmrar útiveru og samveru með fjölskyldunni í faðmi náttúrunnar.

Leitin að rétta trénu getur verið flókin, sérstaklega þegar skoðanir eru skiptar innan fjölskyldunnar, hvaða eiginleikar skuli prýða hið eina rétta jólatré. Að lokum finnur fólk það sem því líst á og arkar stolt á svip út úr skóginum með bráðina í eftirdragi.

Jólaskógar eru flestir í umsjá skógræktarfélaga og eru þeim ekki aðeins mikilvæg fjáröflunarleið heldur hafa þeir talsvert kynningargildi fyrir félögin, svæði þeirra og starfsemi. Fólk kynnist skógunum betur þegar það kemur í þá í leit að jólatré. Margir nota tækifærið og ganga í viðkomandi skógræktarfélag eftir vel heppnaða jólatrjáaleit í skóginum. Það verður því seint ofmetið gildi þess að gestir jólaskóganna eigi þar ánægjulega dvöl og snúi til baka með gleði í hjarta og góðar minningar.

Regluleg umhirða nauðsynleg

Af þessum sökum er afar mikilvægt að skógræktarfélögin hlúi vel að þessum þætti í starfsemi sinni, t.d. með því að sinna reglulega umhirðu jólaskóganna. Ekki

er hægt að ganga endalaust á skógin og því nauðsynlegt að huga að þáttum á borð við reglulega endurplöntun til að tryggja stöðugt framboð af nothæfum jólatrjám. Jafnframt getur verið klókt að taka öðru hverju til í þessum reitum, grisja frá léleg tré og þau sem geta hugsanlega skaðað vænleg jólatré. Þannig eiga t.d. greinar stærri trjáa stundum til að skemma toppa á efnilegum jólatrjám sem vaxa við hlið þeirra. Þetta má koma í veg fyrir með reglulegri uppkvistun og grisjun reitanna.

Góður jólaskógur þarf að vera skjólgóður en ekki of skuggsæll. Ef stór tré eru farin að valda of miklum skugga á botninum teygist gjarnan um of á yngri trjám og þau fá á sig renglulegt lag sem þykir ekki eftirsóknarvert fyrir jólatré.

Markviss stefnumörkun

Ef ekki er hugað að reglulegri umhirðu og endurnýjun jólatrjáareita er hætt við að með tímanum dragi úr framboði á álitlegum jólatrjám. Þegar það gerist, munu fleiri snúa tómhentir og vonsviknir úr jólatrjáaleitinni. Þar með myndi ekki aðeins draga úr tekjuflæði til viðkomandi skógræktarfélags heldur gæti það einnig haft áhrif á ímynd þess og velvild í samfélaginu. Það væri því skynsamlegt fyrir félögin að efla enn frekar jólaskóga sína með markvissri stefnumörkun til framtíðar þar sem meðal annars væri hugað að þáttum eins og staðsetningu, aðgengi, umhirðu og endurplöntun.

Einar Örn Jónsson

Laufblaðið

Fréttablað, 29. árgangur, 3. tölublað 2020.

Útgefandi:

Skógræktarfélag Íslands
Þórunnartúni 6, 105 Reykjavík
Sími: 551-8150, www.skog.is

Ritstjóri:

Einar Örn Jónsson
Ábendingar og upplýsingar varðandi efni blaðsins eru vel þegnar.

Prófarkalestur:

Ragnhildur Freysteinsdóttir

Ábyrgðarmaður:

Brynjólfur Jónsson framkvæmdastjóri

Stjórn Skógræktarfélags Íslands, kjörin á aðalfundi 2020:

Jónatan Garðarsson formaður
Aðalsteinn Sigurgeirsson ritari
Jens B. Baldursson gjaldkeri
Þuríður Yngvadóttir varaformaður

Meðstjórnendur:

Berglind Ásgeirsdóttir
Páll Ingþór Kristinsson
Nanna Sjöfn Pétursdóttir

Varamenn:

Kristinn H. Þorsteinsson
Valgerður Auðunsdóttir
Björn Traustason

Eftirtalin fyrirtæki eru
aðalstyrktaraðilar
Skógræktarfélags
Íslands

Ljósmyndarar: Agnes Þórunn Guðbergisdóttir (APG), Auður Kjartansdóttir (AJ), Árni Þórólfsson (ÁÞ), Einar Jónsson (EJ), Gísli Eiríksson (GE), Guðmundur Jónsson (GJ), Helgi Bjarnason (Morgunblaðið/Helgi), Jón Haukur Steingrímsson (JHS), Kristinn H. Þorsteinsson (KHP), Páll Ingþór Kristinsson (PIK), Ragnhildur Freysteinsdóttir (RF), Reynir Þorsteinsson (RP).

Gráreynir tré ársins (frh.)

Því næst afhenti Hafberg Þórisson, frá Gróðrarstöðinni Lambhaga, sem er styrktaraðili Tré ársins verkefnisins, heiðurskjal og tók Böðvar Jónsson við því fyrir hönd þeirra sjálfboðaliða sem unnið hafa að skógrækt í Skógum. Þeir afhjúpuðu svo sameiginlega skilti sem markar tréð.

Tréð var svo mælt og sáu Jón Ásgeir Jónsson, frá Skógræktarfélagi Íslands, og Björn Traustason frá Skógræktinni um mælingu. Reyndist tréð vera 5,9 m að hæð, með þvermál í hnéhæð 26,5 cm, en 17,3 cm í brjóstthæð, en þar er tréð búið að skiptast í tvo stofna.

Athöfninni lauk svo með göngu um skóginn undir leiðsögn Böðvars. Mátti þar meðal annars sjá hina myndarlegustu fjallapöll og skógarfuru sem lifði af þær hremmingar sem stráfelldu tegundasystur hennar á 7. áratug síðustu aldar, auk þess sem mikið framboð var á bláberjum til að gæða sér á!

Ragnhildur Freysteinsdóttir

E.v. Hafberg Þórisson frá Gróðrarstöðinni Lambhaga, Jónatan Garðarsson, formaður Skógræktarfélags Íslands og Böðvar Jónsson, frá Bahá'í samfélaginu á Íslandi (Mynd: RF).

Böðvar Jónsson segir göngufólki frá ræktunarstarfinu í Skógum (Mynd: RF).

Óskatréð

Reynir Þorsteinsson, formaður Skógræktarfélags Skilmanna-hrepps, sendi okkur þessar myndir af aski sem gerður var að óskatré við opnun skógarins í sumar. Að sögn Þorsteins voru margir sem stöldruðu við og létu reyna á galdurinn og veit hann um nokkra sem nutu þess að fá óskina uppfyllta. Á fyrri myndinni er askurinn í fullum laufskróða en á þeirri seinni eru spjarirnar einar eftir (Myndir: RÞ).

Jónatan Garðarsson, formaður Skógræktarfélags Íslands, ávarpar fundargesti sem voru fáir á staðnum en þeim mun fleiri sem fylgdust með beinu streymi á vefnum (Mynd: RF).

Óhefðbundinn aðalfundur SÍ

Aðalfundur Skógræktarfélags Íslands var haldinn laugardaginn 5. september 2020, í fundarsal Arionbanka í Borgartúni í Reykjavík. Upphaflega var fyrirhugað að halda fundinn í Mosfellsbæ, með Skógræktarfélag Mosfellsbæjar sem gestgjafa, en vegna samkomutakmarkana vegna Covid-19 faraldursins þurfti að breyta fyrirkomulagi fundarins. Markmið fundarins var eingöngu að afgreiða skylduverkefni aðalfundar, svo sem afgreiðslu reikninga og stjórnarkjör, og voru því eingöngu kjörnir fulltrúar skógræktarfélaga boðaðir á fundinn. Einnig var í boði, í fyrsta sinn, að fylgjast með fundinum í gegnum streymi á vefnum.

Ein tillaga að ályktun var lögð fyrir fundinn, um lífrænar varnir í skógrækt og var hún samþykkt. Tveir nýir stjórnarmenn voru kosnir inn, Nanna Sjöfn Pétursdóttir frá Skógræktarfélagi Bíldudals og Berglind Ásgeirsdóttir frá Skógræktarfélagi Suðurnesja og komu þær í stað Sigrúnar Stefánsdóttur og Laufeyjar B. Hannesdóttur, sem gengu úr stjórn. Einnig var Jónatan Garðarsson endurkjörinn formaður félagsins. Varastjórn var endurkosin óbreytt.

Í lok fundar færði Ingólfur Jóhannsson, framkvæmdastjóri Skógræktarfélags Eyfirðinga, Skógræktarfélagi Íslands gjöf í tilefni 90 ára afmælis félagsins og var þar um forlata uglu að ræða, gerða úr efniviði úr skógum Eyfirðinga. Hafði uglan fengið nafnið Brynjólfur hjá

þeim Eyfirðingum, í höfuðið á Brynjólfi Jónssyni, sem verið hefur framkvæmdastjóri Skógræktarfélags Íslands frá 1989.

Einnig bauð Björn Traustason fundarmenn velkomna til aðalfundar í Mosfellsbæ árið 2021, þegar Covid-19 væri vonandi hætt að herja á samfélagið þannig að hægt yrði að halda hefðbundinn aðalfund.

Ragnhildur Freysteinsdóttir

Brynjólfur Jónsson, framkvæmdastjóri Skógræktarfélags Íslands (t.v.) tekur við uglunni „Brynjólfi“ að gjöf úr hendi Ingólfs Jóhannssonar, framkvæmdastjóra Skógræktarfélags Eyfirðinga (Mynd: RF).

Landssöfnun á birkifræjum

Á haustdögum 2020 hófst landsöfnun á birkifræjum fyrir tilstuðlan Skógræktarinnar og Landgræðslunnar sem óskuðu eftir stuðningi landsmanna við að breiða út birkiskóga landsins á völdum, beitarfriðuðum svæðum í öllum landshlutum. Átakið er liður í því að útbreiða á ný birkiskóglendi sem þakti a.m.k. fjórðung landsins við landnám. Á rýru landi er gjarnan kolefnislosun því þar er gamall jarðvegur enn að rotna. Ef landið klæðist birkiskógi stöðvast þessi losun og binding hefst í staðinn.

Landgræðslan og Skógræktin kölluðu að borðinu fjölmarga aðila við skipulagningu og stjórnun aðgerða. Skógræktarfélag Kópavogs og Kópavogsbær tóku höndum saman og voru meðal þeirra sem svöruðu kallinu og í góðri samvinnu sáu þau um að annast sáningu á birkifræi sem safnaðist á höfuðborgarsvæðinu í skógræktarsvæði í Selfjalli í Lækjarbotnum.

270 kíló söfnuðust

Alls söfnuðust um 270 kg af fræi á öllu landinu og þar af 135 kg á höfuðborgarsvæðinu. Þetta er gríðalegt magn því að í einu grammi af þurrkuðum birkifræjum getur fjöldi fræja verið um og yfir 1000 fræ eftir árferði og aðstæðum. Á höfuðborgarsvæðinu var ákveðið að bjóða almenningi að leggja þessu verkefni lið og mæta í Lækjarbotna til að ganga um hliðar Selfjalls með fræ til sáningar. Formlegt upphaf sáninga í Selfjalli var þann 25. september þegar Ármann Kr. Ólafsson, bæjarstjóri Kópavogs, sáði birkifræjum og naut þá aðstoðar barna úr Waldorfskólanum í Lækjarbotnum meðal annarra. Í kjölfarið voru auglýstir tveir laugardagar þar sem almenningi var boðin þátttaka þ.e. laugardaginn 26. september og 3. október. Þegar ljóst var að almenningur sýndi verkefninu áhuga var ákveðið að bæta inn helgum

Ívar Kristinsson og Fany Larota Catunta tóku þátt í landsátakinu ásamt dætrum sínum þremur Gabríelu Sif, Andreu Lind og Júlíu Lif (Mynd: KHP).

en því miður þá var ekki hægt að fylgja því eftir þar sem breyttar og hertar reglur komu fram vegna Covid-19. Alls tóku 90 manns þátt í þessu verkefni í Selfjalli og það var gleðilegt að sjá hversu mörg börn mættu til að taka þátt í þessu skemmtilega og mikilvæga verkefni.

Það er mikill vilji á að verkefnið haldi áfram á næsta ári og næstu ár og almenningi gefist áfram kostur á þátttöku þar sem jafnt háir sem lágir, ungir sem aldnir geti tekið þátt. Þetta er verkefni sem hentar fjölskyldum, skólum, klúbbum og starfsmannfélögum, svo eitthvað sé nefnt.

Skógræktarfélag Kópavogs ætlar að mæta öflugt til leiks að vori komandi og taka þátt í að dreifa fræi á rýrt land og síðan að safna fræi og sá þegar hausta tekur.

*Kristinn H. Þorsteinsson,
framkvæmdastjóri Skógræktarfélags Kópavogs*

Oswaldo Raul Perez vill að landið verið aftur viði vaxið milli fjalls og fjöru (Mynd: KHP).

Heiðmerkurhlaup og fjallahjólakeppni

Um 130 tóku þátt í fyrsta Heiðmerkurhlaupinu laugar-
daginn 3. október, í fögru og mildu haustveðri. Hlaupið
var skipulagt af Skógræktarfélagi Reykjavíkur í samstarfi
við Náttúruhlaup í tilefni af 70 ára afmæli Heiðmerkur.

90 manns hlupu Ríkishringinn, sem er 12
kílómetra löng og afar vinsæl hlaupaleið í Heiðmörk.
Sigurvegarar voru þau Vignir Már Lýðsson og Anastasía
Alexandersdóttir. 42 tóku þátt í 4 kílómetra skemmti-
skokki. Birgir Máni Brynjarsson og Signý Harðardóttir
komu fyrst í mark. Þess má geta að verðlaunapeningarnir
voru renndir úr viði úr Heiðmörk.

Hlaupið hófst og endaði á Rarik-flötinni. Boðið
var upp á ketilkaffi og kakó yfir varðeldi og naut fólk
fagurs haustveðurs í faðmi skógarins. Til stendur að gera
Heiðmerkurhlaupið að árvissum viðburði.

Sama dag, í Esjuhlíðum, tóku ríflega hundrað
manns þátt í fjallahjólakeppni Tinds, sem haldin var í
samstarfi við Skógræktarfélag Reykjavíkur. Þetta var í
fyrsta sinn sem keppt er á hjólabrautum sem Skógræktar-
félag Reykjavíkur hefur verið að byggja upp í samstarfi
við hjólafélögin. Keppt var með svokölluðu Enduro
fyrirkomulagi. Það felur í sér að hjóluð er löng leið í
fjalllendi með tímatökum á völdum sérleiðum sem eru
mest niður í móti.

Keppendur gengu með hjól sín upp að Steini,
þaðan sem hjólað var niður eystri leiðina, að Mógilsá.
Göngustígurinn að Steini er ekki fyrir hjólréiðamenn en
þverstíg að Rauðhól var lokað tímabundið fyrir gangandi
umferð þennan eina dag til að ekki skapaðist hættu.

Góð þátttaka var í fyrsta Heiðmerkurhlaupinu en hlaupið verður árlegur viðburður (Mynd: GJ).

Ríflega 100 manns tóku þátt í fjallahjólakeppni Tinds í Esjuhlíðum (Mynd: JHS).

Jólamarkaður með breyttu sniði

Skógræktarfélag Reykjavíkur heldur sinn árlega jóla-
markað í Heiðmörk á aðventunni. Vegna kórónuveiru-
faraldursins verður markaðssvæðið skipulagt á annan
hátt í samræmi við gildandi reglur og munu aðstand-
endur markaðarins leggja sig fram um að skapa sem
bestar aðstæður fyrir gesti. Meiri áhersla verður lögð á
upplifun undir beru lofti og fer kaffisala til dæmis fram
utan dyra að þessu sinni. Aðstandendur hvetja því gesti
markaðarins til að klæða sig vel.

Jólaskógurinn á Hólmsheiði verður einnig
haldinn um helgar á aðventunni og verður að sjálfsögðu
rík áhersla lögð á sóttvarnir, meðal annars verða allar
sagir sótthreinsaðar eftir að gestir hafa notað þær. Vegna
þeirra sérstöku aðstæðna sem nú eru uppi mun félagið
einnig hafa jólatrjáasöluna opna við Elliðavatnsbæinn
alla virka daga kl. 13.00-17.00, frá 28. nóvember til og
með 20. desember.

Skógræktarfélagið í samstarfi við Reykjavíkurborg mun
nú einnig bjóða upp á jólatrjáasölu á Lækjartorgi frá 17.-
23. desember. Með þessu er verið að auka aðgengi enn
frekar að trjánum og verður gerð notaleg stemmning í
gróðurhúsinu sem nú er staðsett á Lækjartorgi. Boðið
verður upp á jólatré, tröpputré og greinabúnt.

Opið virka daga kl. 16.00-20.00 og helgina 19.-
20. desember kl. 14.00-18.00.

Jólatré felld í Heiðmörk

Óslóartréð, jólatré Reykvíkinga sem stendur á Austurvelli, var felld í Heiðmörk laugardaginn 14. nóvember. Dagur B. Eggertsson borgarstjóri felldi tréð undir handleiðslu Sævars Hreiðarssonar, starfsmanns Skógræktarfélags Reykjavíkur. Tréð var 12,40 metra hátt sitkagreni sem líklega hefur verið gróðursett á tíu ára afmæli Heiðmerkur, árið 1960.

Óslóarborg hefur áratugum saman gefið Reykvíkum jólatré til marks um vináttu borganna. Lengst af var tréð flutt sjóleiðina frá Noregi. Hin síðari ár hefur hins vegar verið höggvið tré í Heiðmörk enda eru tignarleg tré ekki jafn sjaldséð sjón hér á landi og áður var.

Í sömu viku var Þórshafnartréð einnig felld í Heiðmörk. Sú hefð hefur myndast að Reykjavíkurborg færi íbúum Þórshafnar í Færeyjum jólatré úr Heiðmörk, sem þakklætisvott fyrir vináttu Færeyinga í garð Íslendinga. Fyrsta Þórshafnartréð var sótt í Heiðmörk árið 2013. Þórshafnartréð þetta árið er 11 metra hátt sitkagreni. Tréð er nú á leið til Færeyja með Eimskipum og verður það reist á Tinghúsvöllum í Þórshöfn.

Sævar Hreiðarsson, skógarvörður í Heiðmörk, fellir 11 metra hátt sitkagrenitré. Tréð er flutt sjóleiðina til Þórshafnar í Færeyjum þar sem það mun prýða aðaltorg bæjarins (Mynd: AK).

Dagur B. Eggertsson borgarstjóri fellir myndarlegt sitkagrenitré, Óslóartréð svo kallaða, sem sett er upp á Austurvelli. Sævar Hreiðarsson skógarvörður fylgist með að allt fari rétt fram (Mynd: AK).

Heiðurslundir vígðir

Tveir lundir til heiðurs Þorvaldi S. Þorvaldssyni og Presti Ólafssyni voru vígðir við Kollafjarðará í september. Með heiðurslundunum vill Skógræktarfélag Reykjavíkur þakka þeim fyrir dyggilegt starf fyrir félagið. Þorvaldur, sem er arkitekt og fyrrverandi skipulagsstjóri Reykjavíkur, er fyrrverandi formaður félagsins og sat í stjórn þess samfelld í 36 ár. Þróstur, sem er hagfræðingur, sat í stjórn félagsins um árabíl og var formaður þess 2007-2018.

Lundirnir eru neðan við nýja bílastæðið neðan Gunnlaugsskarðs við Kollafjarðará.

Þróstur Ólafsson og Þorvaldur S. Þorvaldsson skála í tilefni dagsins (Mynd: AK).

Þarna er búið að fella tréð og koma því fyrir á kerru björgunarsveitarinnar Ernis úr Bolungarvík. Tréð var fellt í Stóruðarlundi ofan við Ísafjarðarbæ en verður sett upp í Bolungarvík (Mynd: GE).

Jólatré Bolvíkinga sótt til Ísafjarðar

Laugardaginn 14. nóvember var sagt frá því í hádegisfréttum að Dagur B. Eggertsson borgarstjóri í Reykjavík hefði felld hátiðartorgtré borgarinnar, Óslóartréð, í útivistarskógi Reykvíkinga í Heiðmörk. Þetta var myndarlegt sitkagrenitré, 12,4 m að lengd.

Eftir hádegi sama dag kom Björgunarsveitin Erni í Bolungarvík til Skógræktarfélags Ísafjarðar, að ná í aðaltorgtré Bolungarvíkur eins og undanfarin ár. Tréð var fellt í Stóruðarlundi ofan við bæinn. Stórt og greinamikið sitkagrenitré og reyndist tæpir 9 m að lengd. Þetta tré er sérstaklega fallet, en þau eru aðeins misjöfn frá ári til árs eins og gengur. Sveitin dró tréð út úr skóginum með spili á bíl sveitarinnar og flutti heim á vagni.

Jólatré Bolvíkinga 2019 en það kom sömu leið og tréð í ár (Mynd: GE).

Ísfirðingar taka ekki sín aðaljólatré til að setja upp á þéttbýlisstöðum sveitarfélagsins úr útivistarskógi Ísfirðinga í Skutulsfirði. Þau eru keypt annars staðar og flutt að en fáein minni tré eru þó tekin hjá Skógræktarfélaginu.

*Gísli Eiríksson,
formaður Skógræktarfélags Ísafjarðar*

Milljónasta Kolviðarplantan

Milljónasta Kolviðarplantan fór í jörð á Úlfjótssvatni í byrjun september. Fyrir valinu varð lindifura og það var við hæfi að erlendir sjálfbóðaliðar gróðursettu furuna góðu enda hefur erlent sumarstarfsfólk hjá Skógræktarfélagi Íslands borið hitann og þungann af gróðursetningum Kolviðar á undanförnum árum (Mynd: EJ).

Nýir göngustígar á Hálsmelum

Skógræktarfélag Fnjóskdæla hefur unnið að gerð nýrra kurllagðra göngustíga á svæði félagsins á Hálsmelum í Fnjóskadal. Félagar í Skógræktarfélaginu hófu þar gróðursetningu árið 1990 og var síðast gróðursett þar árið 2008. Samtals hafa verið gróðursett um 150 þúsund plöntur í um 45 hektara svæði. Í jaðri þess er að finna vöxtulegan birkiskóg sem ber vott um það sem áður var á þessu svæði. Með göngustígum er svæðið tengt við staði í nágrenninu, svo sem Bjarmavöllinn, svæði ungmennafélagsins í Fnjóskadal og fornan þingstað sem liggur út á svokölluðu Leiðarnesi (Leiðarþing).

*Agnes Þórunn Guðbergsdóttir,
formaður Skógræktarfélags Fnjóskdæla*

Kurli mokað á kerru (Mynd: APG).

Nýlagður kurlgöngustígur á Hálsmelum (Mynd: APG).

Skógurinn á Geitasandi stækkar

Skógræktarfélag Rangæinga tók að sér að planta fyrir Kolvið á Geitasandi nú í haust. Fyrr í sumar hafði svæðið sem planta átti í verið jarðunnið og einnig var borið á það og um leið sáð blöndu af grasfræi, smára og byggi. Heppnaðist það mjög vel. Eingöngu var lagt upp með að planta birki.

Hafist var handa við að planta 14. september og plantað flesta daga þar til 17. október en auðvitað mislengi hvern dag. Veðrið lék við okkur með einni mestu haustblíðu sem komið hefur lengi.

Við fengum verktaka til að planta. Það var hópur frá Flugbjörgunarsveitinni á Hellu, nemendur 10. bekkjar við Grunnskólann á Hellu, Jón Ragnar Örlygsson og Ólöf Árnadóttir og Sigríður Heiðmundsdóttir og Viðar Steinarsson. Alls var plantað 82.500 plöntum. Áður hafði Skógræktarfélag Rangæinga séð um gróðursetningu fyrir Kolvið á Geitasandi á árunum 2007, 2008 og 2009. Þar er nú

að vaxa upp fallegur skógur, ekki síst er stafafuru-reitur mjög fallegur og sýnir það hversu stafafuran er seig við ansi strembnar aðstæður.

*Sigríður Heiðmundsdóttir,
formaður Skógræktarfélags Rangæinga*

Ný skemma við Hvaleyrarvatn

Það hefur verið draumur okkar í Skógræktarfélagi Hafnarfjarðar að koma okkur upp véla- og tækjaskemmu í áratugi. Við höfum verið að spara fyrir þessari byggingu síðustu árin og sáum loksins tækifæri til þess að fara í þessa framkvæmd á þessu ári. Skemman verður tæplega 136 fermetrar að stærð. Hún er á steypum sökkli og byggð með límtrésbitum og klædd með yleiningum. Arkitektin er Sigurður Einarsson hjá Batteríinu arkitektum. Sökklarnir voru steyptir í nóvember er gerði skammvinna hláku. Ráðgert er að reisa sperrurnar og klæða húsið í vetur og vor þannig að skemman verði komin í notkun næsta sumar.

Árni Þórólfsson
Skógræktarfélagi Hafnarfjarðar

Búið er að steypa sökkul véla- og tækjaskemmunnar sem verður tæplega 136 fermetrar að stærð. Stefnt er að því að hún verði tekin í notkun næsta sumar (Mynd: ÁP).

Miðstöð viðarvinnslu á Suðurlandi

Snæfoksstaðir í Grímsnesi gætu orðið miðstöð viðarvinnslu á Suðurlandi að mati Kjartans Ólafssonar, formanns Skógræktarfélags Árnesinga. Þessari skoðun lýsti Kjartan í viðtali við Morgunblaðið í tilefni 80 ára afmælis félagsins í byrjun nóvember. „Ég vil sjá okkur verða að þróunarfélagi fyrir skógarbændur og skógareigendur á Suðurlandi. Einstaka skógarbændur hafa ekki tók á að fara út í viðarvinnslu. Við erum á undan með okkar skóg en bændur þurfa að fara að grisja sína skóga, ég á von á að mikið efni komi út úr því eftir tíu til fimmtán ár. Það telst svo sem ekki langur tími í skógrækt og því stutt í að þessi vinna hefjist fyrir alvöru. Við getum vonandi plægt akurinn fyrir bændur og þá sem á eftir okkur koma. Snæfoksstaðir gætu orðið miðstöðin í nýrri atvinnugrein viðarvinnslu,“ segir Kjartan í viðtalinu.

Hann leggur í viðtalinu jafnframt áherslu á að efla megi ferðapjónustu á Snæfoksstöðum auk þess sem hann sér fyrir sér aukið samstarf við listamenn, hönnuði og aðra sem geti unnið úr viðnum. Vísir að því sé þegar til staðar enda hafi nemendur Listaháskólans

nýtt sér aðstöðuna þar og Landbúnaðarháskólinn boðið þar upp á námskeið í tálgun og viðarnytjum. „Það væri ánægjulegt ef við gætum stutt þá þróun að almenningur tengist þessu starfi betur og nýti afurðirnar til sköpunar,“ segir Kjartan í viðtalinu.

Kjartan Ólafsson, formaður Skógræktarfélags Árnesinga, sér fyrir sér að Snæfoksstaðir í Grímsnesi eigi eftir að gegna mikilvægu hlutverki í þróun viðarvinnslu á Suðurlandi (Mynd: Morgunblaðið/Helgi).

Öflugt starf hjá Austur-Húnavetningum

Margt hefur verið gert og áunnist á árinu 2020 þó Covid-19 hafi truflað verulega samkomur í skógum Skógræktarfélags Austur-Húnavetninga og sala á jólatrjám verður eflaust með öðru sniði en undanfarin ár.

Aðeins hefur náðst að fjarlægja brotinn trjávið úr helstu stígum eftir óveðrin síðastliðinn vetur. Þá var nokkurt tjón á mannvirkjum. Snjór var í skóginum á Gunnfríðarstöðum fram í júní.

Töluvert var safnað af birkifræi sem var mikið af eftir sumarið. Einnig er að sjá mikið af könglum á greni-trjám en því miður fengum við ryðsvepp í alaskaaspirnar á Gunnfríðarstöðum en þá minna en oft áður. Ryðsveppur var nokkur í birkinu í Vatnahverfi en síður fram til dala. Mikið var af flugu, jarðvegur rakur og gott að gróðursetja fram eftir sumri en oftast er of þurrt hjá okkur. Jarðskjálftar urðu fyrir Norðurlandi og vörður hrundu. Mikið af bláberjum og nýr gestur, brekkubobbi, hefur borist í skógin.

Aðrir gestir eins og frá Húnavallaskóla og Vallabóli heimsóttu Gunnfríðarstaði. Á vegum SÍ kom Þórveig Jóhannsdóttir og kenndi á Avenza smáforrit í síma sem auðveldar skráningu á gróðursetningarsvæðum.

Á vegum félagsins var plantað töluvert af skógarplöntum í Landgræðsluskógasvæðin. Á þessu ári eru 30 ár síðan að verkefnið hófst. Verktaki var fenginn til gróðursetningar og gekk verkefnið vel en formaður vann einnig við gróðursetninguna. Áður var fenginn

verktaki til að jarðvinna landið með TTS herfi. Gróður-settar voru rúmlega 15 þúsund plöntur á Gunnfríðarstöðum, Fjósum og Vatnahverfi. Þá setti félagið niður nokkuð af rôtarskotsplöntum og í Yrkju-verkefninu.

Félagið festi kaup á skógarvagni sem hefur meðal annars nýst við að flytja trjáboli og plöntur (Mynd: PIK).

Skógarvagn var keyptur frá Vorverk og hefur verið notaður til að flytja trjáboli út úr skógarreitum og einnig við flutning á skógarplöntum og fleiru á gróðursetningarstað. Hjá mörgum skógræktarfélögum er vaxandi þörf fyrir ýmis tæki og aðstöðu þegar skógarnir vaxa og afurðirnar aukast. Mörgum félögum er það ofviða fjárhagslega og væri því gott að hafa samvinnu.

*Páll Ingbór Kristinsson,,
formaður Skógræktarfélags Austur-Húnavetninga*

Gróðursettar voru rúmlega 15.000 plöntur á Gunnfríðarstöðum, Vatnahverfi og í Fjósum í ár fyrir utan Rôtarskots- og Yrkjuplöntur (Mynd: PIK).

Jólasógarnir opnir á aðventu

Mörg skógræktarfélög hyggjast bjóða fólki að koma út í skóg og höggva jólatré á aðventunni líkt og tíðkast hefur. Vegna kórónuveirufaraldursins er fólk þó hvatt til að huga vel að sóttvörnum, koma helst með eigin sög og gæta að fjarlægðartakmörkunum, sérstaklega þar sem fólk safnast saman til að láta setja trén í net sem og þegar fólk mætist á þröngum göngustígum. Að öðru leyti eru skógarnir kjörnir staðir til að forðast mannþröng og jólastress enda nægt rými fyrir alla, hvort sem þeir eru að sækja sér jólatré eða njóta heilsusamlegrar útivistar. Það er því engin ástæða til að láta faraldurinn koma í veg fyrir að fjölskyldan geri sér glaðan dag í skóginum á aðventunni.

Á vef Skógræktarfélags Íslands má sjá lista yfir þau skógræktarfélög sem taka á móti gestum í jólatrjáaleit. Þar er jafnframt að finna allar upplýsingar um opnunardaga og tíma á hverjum stað fyrir sig. Slóðin er skog.is/jolatrjaavefurinn

Barnahornið

Á MYNDUNUM ERU TÍU ATRÍÐI EKKI EINS Á BÁÐUM MYNDUNUM. FINNIÐ ÖLL TÍU!

